

SLOVENSKI NAROD.

gajata vseh dnev zvezde, istiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam na avstro-ugarske pošte za vse leto 25 K., za pol leta 18 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 50 h. Za Ljubljano s postojanjem ga dom za vse leto 24 K., za pol leta 18 K., za četr leta 6 K., za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam pon, velja za celo leto 22 K., za pol leta 11 K.; za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 50 h. — Za tuge deželite toliko red, kolikor želite poština. — Na naročbo brez izdobljenih vpoliljavat naročnine se ne ozira. — Za osnanila plodijo se od petekostope peti-vrste po 12 h., če se osmnilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če je trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Bokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu St. 12. — Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vezove ulice St. 2, vhod v upravljanje pa s Kongresnega trga St. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posemezne Stevilke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Glas iz ljudstva.

Občinski odbor v Dolenjivasi pri Ribnici je v svoji seji dne 17. t. m. soglasno sklenil poslati deželnemu zboru sledečo peticijo:

»Občinski odbor obžaluje, da obstrukcija že drugo leto zbraňuje v visokem deželnem zboru vsako stvarno delovanje, ter se v tem popolnoma strinja z mnenjem vč. g. deželnega glavarja pl. Detele, ki je v deželnozborski seji 9. t. m. izjavil, da smatra obstrukcijo za nevarno orožje, s katerim se sekajo smrtne rane parlamentarizmu in ki ne rodi drugega, kakor absolutizem in anarhizem, to je splošninered.

Občinski odbor izraža odkrito-šrno željo, da v visokem deželnem zboru prenehajo neplodni prepiri zaradi volilne reforme ter nujno prosi gg. poslance vseh strank, da delajo na to, da preneha pogubna obstrukcija, katera more naši deželišči skodovati.

Naša občina je dala izdelati načrte za prepotrebni vodovod, kateri bi vezal pet vasi ter rabimo za izvršitev tega načrta deželne in državne podpore.

Naši krošnjarji, katerih je mnogo v naši občini, so po neznotnih nakladah, katere morajo letos plačevati, hudo prizadeti.

Poleg vseh drugih naklad morajo plačevati še visoke naklade za mesto Kočevje, zakaj, — nam ni znano.

V tem oziru se popolnoma strinjam s prošnjo občine Ribnica ter deželnemu zboru nujno prosimo pomoči, da se pri obrtnem davku na krošnjarstvo odpravijo vsaj naklade na te občine in da smejo sklepati in pobirati take naklade samo tiste občine, kjer krošnjarji redno bivajo.

Visoki deželni zbor naj blagovoli uvaževati resnične, dejanske in nujne potrebe našega ljudstva ter opusti škodljivo obstrukcijo, s katero ne pride do potrebnega miru in resnega dela. —

Sledi 16 podpisov.

Velika občina Dolenjavas je tedaj že tretja občina v ribniškem okraju, v klerikalni trdnjavi, katera je odločno obsodila klerikalno brezvestno obstrukcijo v deželnem zboru. Škoda, da klerikalni voditelji niso čuli, s kakim navdušenjem je občinski zastop sklenil peticijo in kako ogroženje se je izražalo nad tistimi poslanci, ki v deželnem zboru trdijo dragi čas in zapravljajo deželni denar. Sedaj celo s tako resnim vprašanjem, kakor je ustanovitev slovenske univerze, na-vadne norce brijejo.

Deželni zbor kranjski.

IX. seja dne 20. oktobra.

Današnja seja je vzela nagel konec, to pa vsled silno surovega nastopa dr. Šusteršiča in še predno je zbornica prišla do čitanja razupite interpelacije dr. Šusteršiča.

Ko je bil prečitan zapisnik zadnje seje, so klerikalci začeli na nov način obstruirati. Oglasili so se za »opravke« zapisniku, v resnicu pa so zahtevali, naj se zapisnik falsificira.

Prvi je začel na ta način norce briti dr. Krek. Trdil je, da je v zadnji seji glavar pretrgal sejo, on da je torej imel pravico oglašiti se za besedo, in zato je zahteval, naj se to postavi v zapisnik.

Deželni glavar je postavil dr. Kreka na laž. Bil je klasičen moment, ko je glavar izjavil, da čitanja Šusteršičeve interpelacije sploh ni pretrgal, in da ni imel nobenega vzroka čitanje ustaviti. Dovolil je dr. Kreku govoriti, ker je misil, da hoče kaj formalnega predlagati, namreč konec seje, sicer bi mu ne bil dal besede. (Dr. Tavčar: Torej je zapisnik pravilen! Klic: dr. Krek pa na laž postavljen.)

Baron Schwiegel je pojasnil, da je med glavarjevo izjavo in Krekovo trditvijo direktno nasprotje sicer pa če se hoče zapisnik premeniti, se morajo vanj sprejeti vse pri tisti priliki podane izjave. V tem slučaju je treba napraviti nov zapisnik, ki

naj se predloži zbornici in v prihodnji seji.

Zdaj je dr. Krek, spoznavši da se je sam ujal, začel zavijati svoje besede. Trdil je, da se je v zadnji seji oglasil še potem za besedo, ko je deželni tajnik Uršič, ki je čital Šusteršičeve interpelacijo, vstal, da bi proč šel. Tega Uršič ni mogel storiti brez glavarjevega dovoljenja.

Toda deželni glavar je zopet pestavil dr. Kreka na laž. Izjavil je namreč, da ni videl Uršiča vstatiti, da mu ni dal v to nikakega dovoljenja in da se čitanje interpelacije ni ustavilo.

Krek, ki je bil vsled glavarjevih izjav hudo poparjen, je priskočil na pomoč dr. Šusteršič. Ta je tudi trdil, da se je čitanje interpelacije pretrgalo s tem, da je hotel mesto dež. tajnika Uršiča dež. tajnik Pfeifer nadaljevali čitanje. Potem je govoril, da mora zbornica biti vedno sklepčna tudi med čitanjem njegove interpelacije, a večina mora vzdrževati sklepčnost, ne manjšina. (Klic: Vaša interpelacija je torej tako brezpostembna, da je še sami nečete poslušati!) Končno je zahteval dr. Šusteršič, naj se zapisnik tudi v tem oziru popravi, da je on konštatiral neslepčnost zbornice.

Baron Schwiegel je konstatiral, da s tem, če se menjata dva deželna uradnika v čitanju interpelacije, nikočor ni čitanje pretrgano. Zahteval je, če se zapisnik sploh premeni, se mora vanj sprejeti tudi njegova, v zadnji seji podana izjava. Čitanje Šusteršičeve interpelacije, — ki obsegata vsem že davno znano knjigo — pač ne more nikogar zanimati, da bi se del k čitateljevim nogam in poslušal. Zahteva, da bi moral kdš to obstrukcijsko interpelacijo poslušati, je popolnoma neutemeljena. Šusteršič ve iz lastne skušnje, da v drž. zboru pri čitanju interpelacij nikdar ni poslancev v zbornici. Opravilnik zahteva, da mora zbornica biti sklepčna pri otvoritvi seje in pri glasovanjih, ne pa pri čitanju obstrukcijskih interpelacij.

Dr. Tavčar je dejal, da je

stvar z glavarjevo izjavo, da branja Šusteršičeve interpelacije ni pretrgal, rešena in dognana in sta popravka dr. Kreka in dr. Šusteršiča neutemeljena, zapisnik pa opravičen. Izrekel je potem svoje začudenje, kako to, da sta dr. Krek in dr. Šusteršič imela v rokah kopije zapisnika, še predno je bil zapisnik v zbornici prečitan. To je vsekakdo čudno, da ne vidimo, da hoče častita manjšina obstruirati s pomočjo zapisnika. (Živahnno pritrjevanje. Klerikalci zabavljajo.) Zahtevanje, naj se zapisnik popravi (Klic: falsificira!), ne pomeni nič drugega, kakor obstrukcijo. Ali je to vsa tista forza, s katero se je dr. Šusteršič zadnjič bahal. (Burno pritrjevanje in veselost.) Tudi ta ni zrasla na lastni detelji. Ta obstrukcija je izraz klerikalne lenobe (Viharno odobravanje) in je bolje, da se človek umakne v svoj nič, kakor da bi uganjal tako prazne šale.

Glavar Detela graja izraza »lenoba« in »prazne šale« kot ne-parlamentarne. Dr. Šusteršič godnja tudi ves čas, a ga ni nič razumeti, ker ima glas, kakor ubit lonec.

Dr. Tavčar je konstatiral, da prečitani zapisnik vstreza § 12. opravilnika in je torej vsako flikanje nepotrebno. (Dr. Šusteršič: Vi obstruirate.) To je neumno trditi, da mi obstruiramo. Mi hočemo delati, a vi nečete. Vsi imamo dolžnost v zbornici delati v interesu dežele. (Burno pritrjevanje.) Če ste katoliški in konzervativni ljudje, se morate sramotiti tiste revolucije, ki ste jo vporilili v tej zbornici. (Viharno odobravanje in ploskanje.)

Dr. Šusteršič je reklo, da kadar bo napredna stranka v manjšini, ji bo on pokazal stenografski zapisnik te seje. (Dr. Tavčar: Saj ni gotovo, da boste Vi takrat v zbornici. (Viharna veselost.) Prepis zapisnika je dobil na ta način, da je vprašal, kje da je tajništvo. (Dr. Tavčar: Vi ste pa strašno nedovoljni. Dr. Šusteršič: Saj nisem deželni odbornik. Dr. Tavčar: Pa bi radi bili. Velikanska veselost in

smeh.) Napisled je dr. Šusteršič začel kričati, da ima večina dolžnost, skrbeti, da je zbornica vednosklepčna, da on zastopa 37.000 volilcev (Dr. Tavčar: 200 kaplanov.) in da bo vesel, ko mu ljudstvo odvzame mandat.

Dr. Krek je na dolgo predel, je-li bilo v zadnji seji pretrgano čitanje Šusteršičeve interpelacije ali ne, potem pa je izjavil, da klerikalci tolmačijo svoje dolžnosti po svoje in da je prva dolžnost premembra volilnega reda.

Glavar je na to prekinil sejo, da se domenijo stranke glede sestave novega zapisnika. Čez pol ure je zopet naznal, da se ni doseglo zedinjenje in da pridejo torej podani predlogi na glasovanje.

Predloga dr. Kreka in dr. Šusteršiča, naj se zapisnik falsificira, je zbornica odklonila in je bil sprejet predlog dr. Tavčarja, da se zapisnik odobri.

Glavar je potem naznal došle vloge. Ko je povedal, da je dr. Tavčar vložil peticijo občinskih odborov na Jesenicah in v Koroški Beli proti obstrukciji, je Šusteršič začel rentačni in vpliti, očividno sta ga ti peticiji grozno jezili.

Potem se je dr. Šusteršič oglasil za interpelacijo na glavarja. Dr. Šusteršič ima hudo jezo na galerijo, ker ploska vedno le večini. Danes je imel dr. Šusteršič na obeh galerijah nekaj izzivačev. Na lev je bilo pet sumljivih prikazni, ki so mu ploskale, na desni pa so bili pasar Kregar, uslužbenec »Gosp. zvez« Bolta, postopač Albin Pavšek, zdravnik dr. Zajc in uslužbenec tabačne tovarne Ciler. Ti so ves čas delali za poslance večine žaljive opazke, tako da je bilo občinstvo galerije že skrajno razburjeno in začelo tudi delati opazke. Omenjeni klerikalci pa so te opazke vlekli na ušesa in jih sporočili Šusteršiču. In ta je hitro napravil šandal. Rekel je, da tiste fige, ki so se zadnjič baje kazale z galerije, eks-

LISTEK.

Osemnacetidesetniki.

Spisal Anton Trstenjak.

(Daleje.)

Dolgo, dolgo smo čakali; nihče ne več upal, da »on« pride, ali končno nas reši človek in nam naznani naš glas: »Neši je prišel!«. No, vendar je prišel, hajdmo na shod!

In šli so vse in šel sem z njimi tudi jaz.

Neši*) zastopa v ogrskem parlamentu neko predmestje budimpeščansko, vendar so ga lendavski osemnacetidesetniki, katerim je postal njih zastopnik »premlačen«, povabili z lepimi besedami, da jim pride poročat tudi protidušnik o političnem položaju ter jih utrjat v načelih najskrajnejše opozicije. Shod je bil množično obiskan. Dvorana je bila prenapolnjena, gneča in vročina neznašna. Kmetje in kmetice so čakali celih sedem ur na prihod poslance, nekateri so prišli po šest ur daleč! Ali vsak je vstopal na trgu, kjer ga

je peklo solnce, kar je mojega spremjevalca tako udobrovilo, da mi je ponosno zatrdiril: »Unsere Leute sind gute Acht und vierziger«. Jaz pa sem si zopet mislil: ubogi, nevedni, nepoučeni narod je štafaža. Hrvatom so poslali »cedulje«, pandurji so jim zabičevali, da se morajo udeležiti shoda. Udeležili so se ga res, ali svojega poslance niso umeli, kakor ga nisem umel jaz. Ali štafaža mora biti!

Zvonec je zapel in nastala je splošna tihota po ne ravno »sijajnik« dvorani. Po običajnem nagovoru in pozdravu stopi na oder željno pričakovani — Neši. Zidje so ga pozdravljali in dajali duška svoji oduševljenosti z eljen-klici, ljudstvo pa je stalo mirno in hladno, vsaj meni se je dozdevalo, kakor da so ga pozdravljali le njegovi rojaki iz Lakoš in sedanjih mažarskih vasi. Neši je govoril, spodetka polagoma, potem pa se je razgrel in razburil. Govoril je

dolgo, a kaj je povedal »narodu«, na katerega se sklicuje mažarska opozicija, tega nisem popolnoma razumel. Sedaj me je le zanimalo videti, kak utis je napravil govor na poslušalce. Neši je končal, a zopet ni bilo posebnega oduševljenja. Misli sem si, toliko množica krepega ljudstva morala bi vendar vsaj nekoliko zaropati in obvezno upiti, ali vsega tega ni bilo nič. Moji Hrvati so se spogledovali in muzali; gotovo so ga razumeli še manj nego jaz. Eden je vprašal, kaj pa je govoril, a govorjene mu ni znal tega povedati. Shod se je zaključil in zborovalci so se začeli razhajati. Gospoda se je porazgubila v oba lendavska hotela, kjer so proslavljali Nešija. Kmetje so pohiteli na svoje dome, mrak je legal na lendavske hiše, a trg je bil zopet prazen in pust, kakor da bi vse prebivalce pomorila kuga. Nit raz hišo, v kateri se je vršil shod, ni vihrala zastava, tako da nisem imel niti te

) Košut je zadnjič govoril v parlamentu »o ogrskem narodu«. In kaj je »ogrski narod?« To ni pleme, to ni skupina ljudi, kateri govore isti jezik. »Narod« (die Na-

sreča, da bi videl blaženo mažarsko zastavo.

Jaz pa sem se še toliko časa držal Žida, da mi je raztolmačil govor. Rad je sicer to storil, četudi je bil njegov govor lakonski. Poučil me je kratko in jedrnato tako-le: »Veste, mi hočemo biti svoji, neodvisni, samostalni.« Dejal sem mu: »Saj ste svoji gospodarji in samostalni, ali Žid je zmajal z glavo, češ, da to ni nič. Kako si je mislil in predočeval, kakšna budi ta mažarska samostalnost, tega mi ni vedel razjasnit. Živo je mahal z rokami in hvalil na vse pretege Nešija, zatrjujoč, da ima vanj popolno zaupanje in da bode prihodnjič volili samo »ultramaciona«. Kar brez bresledka se je zaklinjal, da je sovražnik Avstriji in da se »Ogrom« poleg Avstrije slabo godi. Čudno se mi je zdelo, da ogrskih Slovanov ali sploh Slovanov ni omenil niti z besedico. Z nami je morda ta Jud že napravil račun, toda brez nas. Obraz se mu je svečil od miline, ko mi je začel hvaliti, da se Mažarom še nikoli tako dobro ni godilo, kakor to leto, ko

opozicija tako odločno nastopa v parlamentu in odkar zmagujejo osemnacetidesetniki. Odkar imamo ex lex, rekel je Žid, ni treba nikomur plačevati davkov! Žid pa je bil tudi sila vesel, da še letos ni plačal ni vinjarja davka, a kmet da bode tudi zadovoljen, ker ne dovolimo »novih« vojakov.

Aha, tako je to! Po lendavskem shodu odpotoval sem na gornjo stran slovenske »okrogline«, kjer sem nadaljeval znanstvene študije. Onukaj se so razmre druge. Le v Túrníku sem naletel na »notariusa«, še golobradega človeka, kateri se je ponašal v naši družbi, »da je on rodjen v Segradu« torej rodom Hrvat, »ali je ipak Magjar«. Le Sobota in Sv. Gotard ob Rabi sta dve mažarski gnezdi, kjer imajo oblast Židi in Nemci. Naši Slovenci in Hrvati imajo torej četiri tabore, od koder jim preti nevarnost. Ti mažarski tabori so: St. Gotard

stirajo samo v fantaziji dr. Tavčarja. (Klici: Saj je sam videl!) Kar pa se je danes zgodilo, zahteva najstrožje justice. Agent delniške pivovarne Rojnik je na galeriji rekel, da on (dr. Šusteršič) dela za svoj žep. (Hribar: Kdo je slišal to?) Slišal tega nisem, a povedalo se mi je. Šusteršič je zahteval, da glavar to stvar preiše in klicatelja enkrat za večer odstrani z galerije. (Vzlio ope-tovanim pozivom ni hotel Šusteršič imenovati svojih prič. Pač pa je raz-sajal in psoval g. Rojnika na naj-suovejši način na splošno ogo-čenje poslanec in občinstva.)

Tudi dr. Krek se je oglasil za interpelacijo in sicer zastran disciplinarne preiskave, v kateri se na haja Jaklič. Trdil je, da so poslanci deležni imunitete tudi pri občevanju z volilci. (Dr. Tavčar: Le kadar je dež. zbor). Okrajni šolski svet pred laga, naj se Jaklič in njegova žena premestita. Jakliča se preganja. (Dr. Tavčar: Saj ga nismo mi obsodili, nego sodišče), tako da je bil kaznovan (Dr. Tavčar: Le povejte, da je bil kaznovan, ker je falsificiral podlastia.)

Zdaj je nastal škandal. Šusteršič je začel kakor pijan hlapec rjuti na večino: Vi ste že na stotine pooblaštili falsificirali. Narodnonapredni poslanci so ogorčeno protestirali. Dr. Tavčar: Vi nesramni lažnik! Dr. Šusteršič: Cele kupe ste falsificirali pri obč. volitvah. Hribar: Kje imate dokaze? Dokažite! Če ne ste lažnik. Dr. Tavčar: Vi ste nesramni lažnik.

Šusteršič je skakal po zbornici in tulil, glavar pa je zapustil svoj sedež in zaključil sejo.

Z galerije se je nekaj zaklicalo v dvorano. Šusteršič je začel tuliti na galerijo: S palico Vas bomo segnali. Na galeriji so se mu smeiali in krohotali in ploha raznovrstnih klicev se je vsula na njega. Šusteršič je skočil proti vratom, da bi šel na galerijo, a svojega namena ni izvršil, nego se vrnil v dvorano. To je bila zanj prava sreča, zakaj občinstvo je bilo tako razburjeno, da bi bilo dr. Šusteršiča za ušesa vleklo po stopnicah in ga vrglo na cesto, in tepen bi bil dr. Šusteršič kakor pes.

Prihodnja seja je naznanjena za danes teden.

Hrvatska stranka prava se ne združi s čisto stranko prava.

Čista stranka prava, katere vodje sta dr. Josip Frank in Evgenij Ku-mičić, je na svoji veliki skupščini dne 11. t. m., kakor je znano, sklenila, da se pod gotovimi pogojedini z ostalo opozicijo, združeno v hrvatski stranki prava. Ker je čista stranka prava vključujoč združiti v en-

dar še hotela pridržati svojo samostalno strankarsko organizacijo, so se takoj pojavili dvomi, da bi se doseglo dejansko edinstvo obeh kril stranke prava. Ti dvomi so se tudi uresničili! V soboto, dne 17. t. m. je sklepal središnji odbor stranke prava, da li se naj sprejme čista stranka prava v edinstveno organizacijo in odločil, da se čista stranka prava v interesu narodne obrane ne more sprejeti v vrste združene opozicije. V komunikatu, katerega je izdal v tem važnem zaključku osrednji odbor, se naglaša, da je stranka prava, ki je nastala potom zedinjenja vseh neodvisnih hrvatskih opozicionalnih elementov, popolnoma nova stranka brez vseh strankarskih tradicij, ki temelji na hrvatski narodni in državni individualnosti in slovanski vzajemnosti, ki se naj v prvi vrsti javlja v gorkih simpatijah do bratov Srbov in Slovencev. Čista stranka prava ni sprejela tega programa ter je še na zadnji svoji veliki skupščini sklenila, da pridrži svoje posebno strankarsko stališče. Jasno je torej, da ona ni stola v vrste hrvatske stranke prava, ker se ni postavila na temelj, na katerem je ta stranka nastala. Hrvatska stranka prava bi s pristopom čiste frakcije postala samo številne, ne pa močneja in bi zanesla samo nesoglasje in razpor v vrste stranke prava. Z ozirom na to ni kazalo, da bi se sprejela čista stranka prava v edinstveno organizacijo. — Osrednji odbor je nato še zaključil, da se ima takoj pričeti v vsestransko organizacijo in se je v to svrhu enoglasno izbral strankinim tajnikom g. Stjepan Radic in poseben odbor treh oseb, katerim se je poverila naloga, da skupno s predsedništvom izvede organizacijo. Dasi se torej ni dosegla popolna edinstvo in sloga vseh hrvatskih opornih strank, vendar se je nadejati, da se ne bude pojavila znova ona huda strankarska borba, katera se je še nedavno z vso silo vodila med čisto frakcijo in med drugim opozicionalnimi elementi.

„Pridiga“ nemškega cesarja.

Svet je bil dosedaj vajen, slišati nemškega cesarja govoriti o vseh mogočih stvareh, o katerih kaj razume ali tudi — ne. Tudi z verskimi vprašanji se je že javno bavil, toda le apologetično. V nedeljo pa je imel pravcato pridigo. Govoril je sicer le za svoja sinova, princa Augusta Viljema in Oskarja, ki sta bila dan birmana. In nad tem bi se nobe ne spodikal, kajti v rodbinske

zadeve bi se tudi pri vladarjih ne smel nihče vmešavati, če bi ne bil cesar Viljem namenoma govoril »kozi okno«, tako, da prinašajo vse časopisi njegovo kapucinado. Ni verjetno, da bi bil cesar Viljem tako neodimern, da bi le zaradi slave dajal v javnost svoje rodbinske razgovore. — Govoril pa je tako le: »Moja ljuba sinova! Današnji dan je v duševnem oziru vzporediti z dnevnem, ko častnik ali vojak pride na zastavo. Vidva sta danes takoreč postala v veri polnoletna (?). O brambi, orožju in pripravah, ki jih naj rabita, so vaju učile spretne roke. Nalač govorim v vojaškem smislu, ker menim, da tudi vidva poznata lepo prispolobo, v kateri se kristjan primerja z vojakom. Vidva bodeta gotovo to, kar sta danes obljudila, tudi izpolnila. Po pravici je vajin duhovni učitelj v svojem nagovoru povdral, da morata postati osebnosti. To je točka, ki pride po mojem mnenju pri kristjanu v vsakdanjem življu največ v poštov, zakaj brezvomno smemo reči o Zveličarju, da je bil najbolj osebna (?) osebnost, ki je sploh kdaj hodila med ljudmi na svetu. Pri pouku sta čitala in slišala o mnogih velikih ljudeh; ti so vaju povzdignili in navdušili. Toda vkljub vsemu temu so samo človeške besede (?), in nobene človeške besede niso enake katerikoli besedi našega Gospoda. Nikoli ni človeška beseda dosegla, da bi ljudi vseh stanov in narodov enakomerno navdušila za isti cilj, da bi si prizadevali, mu postati enaki, da celo življenje zanj dati. Ta čudež si je le tako razlagati, da so njegove besede večnega življenja. Po lastnih izkušnjah smem zatrjevati, da je glavna točka, okoli katere se suše človeško življenje, posebno življenje, polno odgovornosti in skrbi, samo le edino v stališču k našemu Gospodu in Zveličarju. Ne more biti dvoma, Gospod živi še danes kot cela osebnost (?), ki se ne more ignorirati. Gotovo, rad verjamem, da je mnogo ljudi mnenja, da je v današnjem modernem življenju nemoč, se tako natančno baviti z Zveličarjem ter se nanj ozirati, kakor preporoči; toda edini pomočnik in rešilej je in ostane Zveličar. Svetujem vama eno iz celega srca. »Gibajta se in delajta brez prenehanja. To je jedro krščanskega življenja. Najhujše bo kaznovan, kdor ničesar ne dela, drvi s tokom in pusti druge delati.« — Birmana princa morata biti že precej konfuznih jezuitovskih nazorov, ako sta razumela gostobednjega »papana.« Svojo birmansko govoranco je zaključil: »Da bi vama ne manjkal Bog in njegova milostna pomoč, v ta namen iz praznim dana e skozarce.« Sodeč po dolgo

vezni govoranci, se ni pripetilo to šele prvič kozarcem. In potem je razglasil korespondenčni biro celemu nemškemu svetu ta »važni dogodek.«

Politične vesti.

— Državni zbor se baje skliče teden poprijek, kakor je bilo prvotno določeno, ake se ogrska kriza še ta teden reši.

— Mladočehi so ustanovili konzorcij za tiskarno in založništvo v Pragi. Konzorciju načeluje posl. Kramar. Konzorcij je že kupil neki tehnik.

— Zaradi ustanovitve maloruske gimnazije v Stanislavu so imeli včeraj poljski državni in deželnici shod ter se izrekli proti ustanovitvi.

— Kriza na Ogrskem. Odsek devotorice je dovršil vojaški program, ki bo podlaga za rešitev krize. Glavna pridobitev je uvedba madžarskega razpravljalnega jezika pri vojaških sodiščih. Ker pa dandanes le malo avtorjev zna madžarsčino, se bo ta novotaria uvajala polagoma. V vojaških vzgojevališčih bo madžarski učni jezik za humanistične predmete. Program se obelodani jutri, in če bo opozicija ž njim zadovoljna, bo kriza takoj rešena.

— O obisku belgijskega kralja na Dunaju se oficilno zatrjuje, da nima namena, ublažiti razmerja kralja napram hčerama, grofici Lonyay in princezini Lujizi Koburški. Tudi zaradi Konga države ni bilo razgovora. Kralj Leopold je le hotel avstrijskemu cesarju pokazati svoje — prijateljstvo in spoštovanje.

— Dogodki na Balkanu. Turška vlada pripravlja odgovor na zadnjo avstro-rusko reformno noto. S tem bo seveda le znova zavlekla izvedbo reform. Ministrski svet je dovolil za zgradbo vasi, šol in cerkev v štirih evropskih vilajetih 50.000 turških funтов.

— Italijanska ministrska kriza se odloči v današnjem ministruškem svetu. Na odstop sili posebni minister Morin, pa tudi Zanardelli je takobolehen, da ne more več ostati na krmilu.

— Imenovanje Merryja del Valla državnim tajnikom se oficilno potrjuje. Novi tajnik postane v konzistoriju dne 12. novembra kardinal. Z njegovim imenovanjem je več kardinalov skrajno nezadovoljnih, a najbolj je baje nezadovoljna Avstro-Ogrska.

— Nuncij Talaiči je odpoklican z dnem 9. novembra z Dunaja, da sprejme iz rok papeža kardinalski klobuk. Njegov naslednik bo najbrže nadškof in partibus Pa-

gatelli del Monte, ki je sedaj nuncij v Bruslju.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 20. oktobra.

— Shod vseh slovenskih odvetnikov se bo vršil v Ljubljani to nedeljo, dne 25. oktobra v dvo-rani mestnega občinskega sveta ob 10. dopoldne. Spored tega shoda bodoči v kratkem objavili. Kakor se nam poroča, se je že na prvem shodu vseh slovenskih odvetnikov, ki se je vršil v Ljubljani leta 1898. v prilog jezikovne enakopravnosti pred višjim deželnim sodiščem v Gradeu, sprožila misel vstvariti organizacijo slovenskih odvetnikov v skupno zvezo, ki bi imela namen varovati stanovske in narodne težnje slovenskih odvetnikov pred vedno množičimi se napadi. Razmere se od tistega časa niso boljšale ter so se najprvo začele na Štajarskem obračati očividno na slabše. Najnovejši dogodki pa, ki nam prihajajo dan za dnevom iz Koroškega, kažejo, da se hoče tu slovenskim odvetnikom zanikati pravica eksistence in da se tam slovenščina kar naravnost meče pred prag justice. Shod slovenskih odvetnikov bodo torej brez dvoma jako umestna manifestacija proti tem razmeram in želeti je, da se na njem pokaže solidarnost vsega slovenskega odvetništva proti agresivnim namenom naših na-sprotnikov in vlade. Pripravljalnemu odboru stoji na čelu g. dr. Karol Triller, odvetnik v Ljubljani, kateri daje tudi vsa potrebna pojasnila.

— Volilna reforma. Z de-

žele se nam piše: Klerikalci so se silno potrudili, da bi dobili kar mogče mnogo petic za splošno in enako volilno pravico. Vlovili so jih prav malo, kajti čim so ljudje začeli razmišljati o stvari, so se tudi začeli volilni reformi ustavljalci. Kmet je že sedaj popolnoma v rokah svojih poslov in še vesel mora biti, da jih sploh dobi. Zdaj naj pa posli še javne zadeve dobe v oblast, tako da bo kmet-gospoda popolnoma od njih odvisen. »Slovenec« trobi v enomer, kako kmet želi, da se volilni red premeni. No, če klerikalni kmetje res tako hrepene po volilni reformi, naj se postavi narodna stranka na stališče, da se mora ob enem z deželnim volilnim redom premeniti tudi obč. red. To je hitro narejeno. Samo § 1. obč. reda se spremeni — in vidi deli bodete, kako se oborože kmetje s kosami in vilami in konec bi bil vsem volilnim reformam. Sicer pa, če je klerikalcem toliko za pravico zakaj ne predlagajo premembe občinskega volilnega reda v smislu plošne in enake

obljubim, prositi vojvodo Viljema, da Vam podeli plemstvo.

— Hvala, presvetla gospa, je kratko in zaničljivo odgovoril Rovan. Jaz sem rajši značajen človek brez plemstva, kakor plemič brez značaja.

— In tudi dobro službo bi Vam preskrbel. Lahko bi postali oskrbnik pri vojvodi Viljemu...

— Torej podkupiti me hočete se je razredil Rovan. Kaj mislite da nimam nič časti v sebi, ker ni sem plemič. Opat Albertus je zaslužil vešala. Zakaj sem mu priznašal, tega sam ne razumem. Ali zaklinjam se —

Nakrat je Rovan umolknil in poselil glavo. Vojvodinja se je začudeno obrnila, da vidi, kaj je vzrok da je Rovan umolknil in videla, da je bila Margaret proseča sklenila roke in da je s svojim milim pogledom Rovanu prestrelila nit govora.

Čez velo lice vojvodinja Viride je šnil rahel smehljaj in obšlo jo je neko veselo čustvo.

— Torej ti je vendar priti do živega, moj ponosni fantič, je šepeta sama zase in sedaj vem, da ne pojdesh v Rein.

Vojvodinja ni Rovana ved zadrževala. Odslovila ga je s prav prijaznimi besedami in istotako Margaretu, potem pa poslala po opata

kakor jim je veleval sv. Duh. Ko pa je opat odšel, niso več prikrali svoje radosti in so v zatiških krđmah slovesno praznovali svojo zmago.

Opat se je bil koj po volitvi peljal v Št. Lambert, kjer je imel z vojvodino Virido dolgo posvetovanje.

Vojvodinja je takoj pisala vojvodi Viljemu in ga prosila, naj se zavzame za opata in mu vsaj zagotovi dostojo eksistenco, če bi ga že kapitelj odstavil.

Ali ni nobenega sredstva, da bi se vsa stvar preprečila, je končno vprašala Virida.

Edino sredstvo, je dejal temnogledi opat, je to, da bi Rovan ne prišel pričat. Ali kdo naj to izpoljuje?

Kaj ko bi ga povabilo k sebi in ga nagovorila, naj ne gre v Rein. Morda bi se ga dalo pridobiti.

Morda... sicer ne verjamem, ali poskusi se to vendar lahko.

Vojvodinja ni odlašala in je poslala svojega dvornika viteza Barletta do Rovana. Ker je Barletti Rovanu zastavil svojo častno besedo, da se bo neovirano vrnil na Smreko, je Rovan res prišel.

Ponosno je stal pred vojvodinjo in se vlijudo, a možato priklonil njej in Margaretu, ki je moralna na izrečno

željo vojvodinje biti navzočna pri tem pogovoru.

Slišala sem že mnogo o Vaših sposobnostih in vrlinah, gospod Rovan, je začela vojvodinja. Pravili je o njih gospod opat. Vi mislite, da je Vaš sovražnik. A temu ni tako. Opat je Vaš prijatelj.

O opatovem prijateljstvu, presveta vojvodinja, sem se že sam prepričal, je z bridkim usmehom dejal Rovan.

Vi delate opatu krivico, go spod Rovan, je ugovarjala vojvodinja. Veliko krivico mu delate.

Če ste me zato poklicali, presveta vojvodinja, da bi mi pripovedovali o opatovem prijateljstvu, potem dovolite, da grem. Kar je meni opat storil, to se da pravzaprav poravnati samo s krvjo, ali na dvoboju ga ne morem pozvati, ker je duhovnik, ubiti ga pa nečem, ker nisem razbojnnik, nego pošten mož.

Saj bi se vendar lahko poravnali z njim, gospod Rovan, je menila vojvodinja.

Nikdar! je zaklical Rovan. In ko bi moral živ na grmado — zadoščenje moram dobiti vsaj v tej obliki, da bo opat odstavljen.

Premislite, je prigovarjala vodvodinja Rovanu, predno greste v Rein. Če ostanete tu in pustite, da se menih med seboj poravnajo, vam

volilne pravice. Vsaka hiša se vendar začne pri teh izidati — naj se tudi volilna reforma začne najprej pri občinah, potem naj pride na vrsto dež. zbor. To je vendar preveč neumno, da bi naši hlapci bili pač zmožni in poklicani odločevati v zadevah, ki se tičejo cele dežele, pri občinah, katere vendar poznajo, pa bi ne imeli ničesar govoriti. Torej: na noge klerikalci in povejte, kako je s premembbo občinskega volilnega reda in kako mislite o tih stvari.

Še enkrat cenitev zemljišč, ki so bila v svrhu zgradbe nove železniške proge Jesenice-Gorica razlaščena v davčnih občinah od Dobrave do Bohinjske Bistrice. — Pred nedavnim časom smo poročali, kako škandalozno je postopala cenična komisija z razlaščenci zemljišč, ki se bodo potrebovala za novo progo. Sedaj pa nam je znan tudi vseh te strokovnjake komisije, namreč višina odškodnine za posamezne parcele in druge predmete. Ta odškodnina pa je tako nizka, da ponekod ne doseže niti ene tretjine polnega nadomestka, katerega predpisuje zakon. Skoro bi si upali trditi, da so Rusi tam gori v mrzli Sibiriji bolje cenili ledeni in sneženi svet za železniško progo, kakor pa naše slavno železniško vodstvo naš svet, ležec v priznano najlepšem delu Kranjske od dvignega Vintgarja mimo čarobnega Blejskega jezera pa tja v romantično bohinjsko dolino! Tuji naseljeniki, ki znajo ceniti naravno krasoto naših krajev, so dosedaj vedno plačevali dobre cene za svet, zlasti za parcele ležeče ob Blejskem jezeru ali v njegovi bližini. Sedaj pa pride država in hoče plačati komaj tretjino naravne cene, ne meneč se za to, da raztrga parcele tako, da preostali kosovi zgube skoraj vso vrednost! Tako torej država s kapitalom, ki bode gotovo dobro investiran, pritiska na cene domačih zemljišč ter oškodjuje menda v narodno-gospodarskem interesu domače posestnike! Seveda, domačin naj da svoj skromni košček sveta za slepo ceno, tuji podjetniki pa naj dobe milijone! Posestniki, ki so v očigled gospodarske koristi nove proge stavili primerno nizke zahteve, so sedaj opravičeno ogorčeni ter so vložili priziv zoper tako sramotne odškodnine ter zoper škandalozno postopanje cenične komisije. Izmed premnogih slučajev naj bodi dovoljeno navesti le nekatere. Neki posestnik naj bi dobil za svoj prostorik pred svojo z deskami krito hišo, po katerem bode držrali vlak: za prostor 33 m², za vedno nevarnost pred požarom, za neprijetni strah in ropotanje itd. za vse skupaj odškodnine; 15 krov 80 vinjarjev, beri in pišči petnajst krov in 80 vinjarjev! Denar mora iti iskat v daljno Radovljico, kupiti kolek in piti »liko« za to visoko odškodnino! Neki drugi posestnik bi bil že večkrat lahko prodal svoj tako ugodno ležeči travnik po 6 krov za en kvadratni sežen, kar more lahko dokazati in kar je o prilikom komisije povdarjal. Železnicu pa mu bode ta travnik pretrgala čez sredo ter mu hoče plačati za en kvadratni sežen komaj 1 K 80 v., ne meneč se za to, da preostala kosa, ker sta potem preblizu železnic, nimata nikake cene kot stavbišče. Možu se je, ali se bo na ta način zgodila očvidna krivica! Zopet drugi posestnik — čebelorejec — ima čebelnjak, ob katerem se živi, ker nima drugega premoženja. Zadreval je za čebelnjak 1000 krov, gotovo skromna svota za moža, ki mora ob njej živeti, kakor je sedaj živel ob čebelnjaku. Sodišče pa mu je odmerilo za vse skupaj 360 K 94 v. S to bagatelo si seveda ne more kupiti niti pripravnega sveta, kaj še da bi postavil čebelnjak! Eden izmed onih famoznih zvedencev — slavni Nemec iz Kamnegrice — je možu celo rekel: »E, saj čebele takoj not ne nesejo.« Kaj ne, tako se pospešuje veselje do čebeloreje med ljudstvom? Mož pa naj gre s trebuhom za kruhom! Takih kričnih slučajov je vse polno ter so se obraz-

ložili v prizivu. Zlasti pa so prizeti posestniki parcel, ležečih ob Blejskem jezeru. Tuji plačujejo tukaj svet za en kvadratni sežen od 10 K naprej, železnicu pa hoče vsled omenjene sodniške odmere plačati po vprečno od 1 K do 3 K za en kvadratni sežen! Poleg tega pa še parcele raztrga, tako da preostali deli zgube vrednost. Nočemo rabiti izraza za tako početje, ki nam sili v pero, pač pa samo konstatujemo, da bode — kakor se čuje — država dala relativno več podpore po povodnji prizadetim — katerim tega ne zavidamo —, kakor pa hoče za razlaščeni svet tukajšnjim posestnikom dati denarja, ki se ji bode dobro obrestoval! Uložili smo poleg priziva tudi prošnjo na visoko c. kr. železniško ministrstvo, naj bi tudi isto upoštevalo to dejstva. Sedaj pa prosimo še naše gospode poslance, naj se blagovolijo nujno in energično zavzeti za to zadevo, da ne bodo trpeli tako eminentne gospodarske škode! Končno si usojamo še odločno protestirati proti temu, da železniško vodstvo, oziroma podjetništvo kar protipostavno razkosa vajo svet, dasiravno priziv še ni rešen!

Koroški deželni zbor. Na predlog posl. Steinwenderja se je sklenilo, vračati okrajnim šolskim nadzornikom, ki služujejo 10 let, od 500 K osebne doklade, 250 K v penzijo. Pri tem pa so izključeni okrajni šolski nadzorniki, ki so obenem državni uradniki. — Za deželno riborejsko društvo se je dovolilo 600 K podpore. — Kmetijski zimski tečaji se ustanove v Špitalu in v Velikovcu že jeseni 1904 ter je dovolil deželni zbor v ta namen 2000 kron. Deželnemu šolskemu svetu se je poverilo, da dovoli štirim ljudsko šolskim učiteljem za šolsko leto 1903/4. in 1904/5. dopust s celo plačo, da se pripravijo za izpit za mešč. šole. Končno se je na predlog dr. Steinwenderja sklenilo, dovoliti funkcionske doklade tudi za paralelke, ekspoziture in ekskurendne šole.

Učiteljske vesti. Absoluirana učiteljska kandidatinja gdč. M. Detonijeva je nastavljena kot prizorična učiteljica v Rovtah.

Repertoar slovenskega gledališča. Danes se pojde prvič v sezoni opereta V. Parme »Amanconka«, ki se pravkar pripravlja tudi v Zagrebu. Opereta se v petek ponovi. V nedeljo sta dve predstavi: Popoludne »Lepa Lida«, zvečer opera »Otello«.

Profesor Jakob Žnidarič. Iz Sarajeva nam dohaja vest, da je tamkaj 19. t. m. umrl starosta sarajevskih Slovencev, gosp. Jakob Žnidarič, profesor na veliki gimnaziji. Pokojnik, katerega izgubo bodo brido čutili sarajevski Slovenci, je bil ves čas svoje življenja vrl in navdušen narodnjak, ki si je, dasi žive daleč od svojega doma, ohranil gorko srce in ljubav do rodnega jezika in rodne svoje zemlje. V mladih letih je bil marljiv sotrudnik našega lista in še kot profesor je spisal za »Slovenski Narod« več podlistkov. Rajniki se je tudi živo zanimal za politične odnose na Slovenskem in jim posvečal največjo pozornost. Ko je bil imenovan takratni vrhbosanski kanonik Jeglič v Sarajevu ljubljanskim škofom, je bil pokojni Žnidarič oni narodnjak, ki je šel k Jegliču in ga rotil, da naj kot bodoči škof vpliva na politiku dohovnika v pomirljivem duhu. Jeglič mu je obljudil, da bo ukrotil bojevite kaplane in z vsemi močmi deloval na ublaženje političnih nasprotov. Škof te objebo je ni spolnil. To je idealnega rodoljuba hudo bolelo in pisal je nam, da je vse tega izgubil popolnoma vovo v značajnosti rodoljubje takó škofa Bonaventure, kakor duhovščine sploh. Bodí vremenu rodoljubu lahka bratska zemlja in blagospomin!

Narodna čitalnica v Ljubljani priredi svojim p. i. člonom v soboto, dne 24. t. m. ob 8 uri zvečer v veliki društveni dvorani v zvezri z vojaškim koncertom »Vinsko poskušnjo. — Odboru posrečilo se je dobiti šest najboljih vrst vina iz deželne kleti, katero se bode potem prodajalo deloma na način, kakor se to vrši v dež. kleti deloma pa v manjših buteljkah. Povdinja se, da odbor ne išče pri tem nikakoga dobička, marveč so dolo-

čene lastne cene. V svrhu te prireditve sestavlil se je pod načelništvom gospode Berte dr. Trillerjeve po seben damski odbor. — V slučaju, da se bode razvilo dovolj življenja, improvisiral se bode pleš. — Gostje, vpeljani po društvenih članih, so dobro došli.

Slovensko trgovske društvo naznana še enkrat svojim članom, da otori jutri v sredo ste-nografski tečaj. Poučevalo se bo v duševnem prostorih; začetek ob pol 9. uri zvečer.

Podelitev koncesije. Restavraterju Josipu Ažmanu na Bledu in v Bohinjski Bistrici se je podelila koncesija za vožnjo z omnibusom s kolodvora v Leschah v Bohinjsko Bistrico. — **Na opoklinah je umrla** včeraj v tukajšnji bolnici hišna Ivana Puščeveva iz Kranja. Ista je 19. t. m. pri likanju sobe pala preko goreče petrolejeve svetilnice; na mah so se vnela njena krila, da je bila hipom vsa v plamenu. Opečena je bila na vsem telesu, da ji tudi zdravnikni niso več mogli pomagati.

Kako je nujna lekarna na Jesenicah! Piše se nam: Tovarna na Savi je z 17. oktobrom svojo lekarno opustila in dobiva potrebna zdravila iz lekarne v Radovljici. Kakor znano, ima samo tovarna na Savi okoli 1800 delavec. Ako pa jim prištejemo še otroke in žene, potem je okoli 2500 u do vratovske skladnice. Bratovska skladnica je tedaj postavila provizionista, da bode hodili vsaki dan ob pol 3 vlakom v Radovljico po zdravila in je zvečer ob pol 7. uri razdelil v tovarniški bolnici. Prvi dan, ko je prišel mož samo s 17 recepti v lekarno v Radovljico, se je lekarnar kar vstrasil, in je dejal: »To mi ni mogoče do pol 6. ure izvršiti; moral bi biti dva, ako hočeva reč gotovo narediti; delal pa budem vso noč, da boste zdravila vsaj jutri po pošti dobili.« Ravno sedaj imamo malo bolnikov, pride pa čas, ko ima sama tovarna 70 do 80 bolnikov na dan! Kaj bo naredil potem lekarnar, ako samo za 17 receptov potrebuje ves popoldan in celo noč? Ubogi bolniki bodo morali po 2 do 3 dni čakati na zdravila! Davkopalčevalec in delavec še enkrat javno zahtevamo, da pride kakor hitro mogoče lekarna na Jesenice, prisili pa si ne bodo nič več, ker se nam neusmiljeno in trdrovatno duri zapirajo.

Mesreča avtomobilistov pri Beli peči. Na klancu pri Beli peči bi se bili pred kratkim skoraj ponesrečili avtomobilisti, ki so se peljali iz Trsta na Dunaj. Pokvarila se jim je zavora na avtomobilu. Isti je vsled tega bliskoma zdrčal po cesti navzdol in v vso silo trčil po leg beloprske tovarne v neko drevo in poleg stojede vodno korito, na kar se je vstavil. Avtomobil je močno poškodovan, avtomobilistom — bila sta dva gospoda in dve dame — se ni ničesar zgodilo.

Iz Mokronoga se nam piše: Baron Berg, v celem okraju znan in priljubljen mož, je prodal svojo krasno, gospodarsko najlepšo urejeno veleposestvo. Čudili smo se da je imoviti mož to storil. Kupci bodo veleposestvo razkosal in prodali. Tudi škof Anton Bonaventura je med kupec. Oa hoče baje nakupiti grajsko poslopje, da se tamkaj naselje neke iz Francoske pregnane nune. Pa je res treba še nekaj samostanov več v dežel! Toliko samostanov že imamo, a jih še ni zadosti! V Tellu pravi Schiller, da se mu zdi, kadar vidi nastopati menihe, kakor da bi se zbirali gavrani okoli mrtveca. Tak martvec bo skoraj slovenski narod! Gospodarsko trden narod ne trpi takih požeruh med sabo. Med slobodomiselnim naprednim narodom se ne naseljuje izgnani menihi. Slovenski kmet, ta potprežljiva para, ki se dá pri volitvah duhovniku okolo prsta oviti, ki ponuja drugo stranlico, če je udarjen na eno, — ta je dobra sosedčina meniham in nunam. K nam prihajajo ti ljudje iz krajev, iz katerih so jih izgnali. Tukaj se čutijo varne. — Seveda ti ljudje ne bodo živeli samo od seboj prenešenega premoženja. Skoro se bode pokazal vampir, ki bode sesal narodovo kri. — In če tudi, samo da bi se rešila naša narodnost! — Prav gotovo se bo! Ubogi narod, gmotno in duševno ubog narod je najmočnejši v svetu svoje narodnosti seveda! Nemcem, Lahom ni treba biti v skribi, da bi nas ne potujili in naših pokrajin ne dobili v svojo oblast! Sveta katoliška cerkev bo vse uredila, tako da bode lahko udušiti vsak še tako smel slovenski pokret, ali pa bo celo sama to delo opravila, kakor je opravila sedaj slovenski kmet, za vse drugo bo poskrbelo tvoja skrbna mati — kato liška cerkev!

Novo društvo. Poroča se nam, da se snuje v Ložu »Oleščevalno društvo« in da so pravila že sestavljena.

Utonila je 13. t. m. v Ščoci zletna Jožefka Sadar na vrtu so-

sedja Jamnika v komaj eden meter globoki kapnici.

Ustreljenega so našli 12. t. m. na travniku poleg Stehanje vasi 54letnega Ivana Stalzerja. Sumi se, da ga je kakšen lovci iz neprevidnosti ustrelil na lov.

Prijeli so 19. t. m. v Jevši iz Ljubljane pobeglega prisiljenca Ivana Oehlingerja in ga izredili okrajnemu sodišču v Litiji.

Jugoslovanski klub slovenske Besede na Dunaju (I. Bräunerstrasse 7) priredi 24. oktobra ob 8. uri prvi zabavni večer v pričenjajoči se sezoni. S tem, da je prevzel naš rojak, član orkestra c. kr. dvorne opere g. Karel Jeraj posle aranžerja klubovih večerov, je zajamčeno vsem p. t. članom in klubovim gostom preobilo duševnega užitka in razvedrila pri vseh zavabah, ki jih bo prirejal klub. Ako se nameče ne oziroma na sodelovanje dveh novih ustavnih kvartetov (pevski in na glas) obljubili so sodelovati med drugimi zlasti: za klub prezela gospa prof. Reisnerjeva, dalje g. dr. F. Jelenko ter član c. kr. dvorne opere oziroma njenega orkestra: gg. Jaroslav Egem, Ed. Madensky, I. Radossaljević iz Belegagrada, skladatelj P. Stojanović, F. Mišek, A. Majhović, R. Stano, F. Vušković i. dr. Z ozirom na navedeno imena se nam zdi vsako nadaljnje priporočanje klubovih zavab napram dunajskim našim rojakom docela odveč. Odbor se bo trudil, da bodo programi karmoč raznolični in zabavni, da vstreže zahtevam najširših krogov. Zato si naj pa steje tudi vsak zavedni dunajski Slovenec v narodno dolžnost postati klubov član ter pohajati zavabe karnajčeče, da bo klub v resnici središče vseh južnih Slovanov. Novi člani naj se blagovole zglasiti pismeno ali pa pri zavabah pri klubovem blagajniku g. dr. Hinterlechnerju. Članarina znaša na leto 6 K. Pošte pošiljatve naj se naslove na blagajnika: III/2 Rasumoffskygasse 23. Slovanski gosti dobro došli!

Tatvine. Dne 18. t. m. v času od 9 ure zjutraj do 1. ure po poludne utihotapl se je tat v stanovanje trgovskega sotrudnika Ivana Zupančiča na Kongresnem trgu št. 6 in mu ukradel iz omarnega predala slamnato škatuljo, v kateri so bile sledede reči: trije tolarji po 5 K, zlat poročni prstan z ugraviranim imenom »Minka — 18/7. 1902«, zlat ženki prstan v podobi verižice, zlat prstan z ručedim lamnom, srebrna zapestnica z opalom, srebrna, ženska kratka verižica z srškom, srebrna, pozlačena, ženska kratka verižica z obeskom in tanka, srebrna, pozlačena ovratna verižica. — Vžitkarju Ant. Gregorju na Cesti na Loko št 13, je ukradel njegova služkinja I E iz omare 9 K in je odšla iz službe. — Trgovcu Matiji Spreitzerju na Starem trgu št. 28, je ukradel nekdo iz odprtega podstrešja žensko obieko, ženske nogovice in isti hiši stanujoči stranki Uršuli Pečnikovi pa je odnesel s hodnika svilnat dežnik. — Antonu Mastnjaku, klacpu na Dunajskem cesti št. 12, je bilo iz zaključenega kovčega v sobi ukradenih 120 K — Tiskarju M. B. je bil v nedeljo ponodi na veselci v »Katališkem domu« svitlo-siv povrnik zamenjan ali pa ukraden. — Ivanu Ponikvar, ženi užitinskega pažnika na Tržaški cesti št. 31, je neznan tat ukradel z mostovža še nove črevje. — Posnetniku panorame A Sklautu v Latermanovem drevoredu je bilo iz voza ukradenih 10 povekševalnih šip.

Vino na cesti. Zormanov hlapac iz Šiske, je pripeljal danes določljive dva majhna soda vina v mesto. Na vogalu pri kazini je prav naglo zavil na Kongresni trg tako, da je eden sod padel z voza in pa sam tudi. Hlapac je nato, ko je videl, da teče iz soda vino, zbežal, pustivši konja, ki je sam dirjal po Kongresnem trgu v Wolfove ulice, kjer je pri Lassnikihi hiši zadel ob vogel hiše tako, da je še drugi sodček z vinom padel na cesto in se tako po kvaril, da je teko vino po cesti.

Z lopato po glavi. Včeraj popoludne sprla sta se pri delu na Sv. Martina cesti delavca Josip Lebes in Jakob Vehar in je prvi vrgel slednjega trikrat ob tla. Končno pa ga je še z lopato udaril po glavo tako, da ga je poškodoval.

V Ameriko se je odpeljalo danes ponoi z južnega kolodvora 108 oseb, in sicer 50 Slovencev in 58 Hrvatov.

Iz Amerike je došlo včeraj zvečer v Ljubljano 100 oseb.

Hrvatske vesti. Tragičen konec. Amerikanskemu stotniku Bedru je pred več leti umrl v Samoboru hčerka, ko je ravno potoval po Hrvatskem in Bosni. Od tedaj je hodil vsako leto na grob ljubljene hčerke. Tudi letos je prišel v Samobor, a se je hudo prehladil in umrl. Pogreb se je vrnil v soboto ob veliki udeležbi občinstva. Spremili ga je k zadnjemu počitku tudi baterija samoborskega topništva. — Franc Kossuth na Reki.

Predsednik neodvisne stranke, Kossuth, in podpredsednik Barabas prideta ob priliku Rakoczyje slavnosti dne 8. novembra na Reko, kjer bo imel Kossuth italijanski, Barabas, po madjarski govor. — Hotel v Boki Kotorski. V Ercegnovih se je združilo več podjetnih mož s skupno glavnico 200.000 krov, da zgrade v Učbu Kotorskem hotel. — Dosedanja poveljnička zagrebškega pespola št. 53, polkovnik Otakar Machalicky, je imenovan poveljniki 24. pehotne brigade, Na njegovo mesto pride polkovnik

Svila za bluze od 60 kr.
do 11 gld.
35 kr. za
meter —
zadnje novosti! — Franko in že očar-
njeno. Bogata izbira vzorcev s prvo pošto.
Tovarna za svilo Henneberg,
Zürich. 6 (40-4)

Borzna poročila

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.
Uradni kurzi dunaj. borze 20. oktobra 1903.

	Dinar	Blago
12% majeva renta . . .	100.05	100.25
6% srebrna renta . . .	100—	100.20
1% avstr. kronska renta . . .	100.05	100.25
1% " zlata . . .	119.40	119.60
1% " ogrska kronska . . .	97.90	98.10
1% " zlata . . .	118.25	118.45
1% " posojilo dežele Kranjske . . .	99.75	100—
1% " posojilo mesta Spiljetja . . .	100—	—
Zadra . . .	100—	—
1% " bos.-herc. žel. pos. 1902 . . .	100.40	101.40
1% " češka dež. banka k. o. . .	99.70	100.10
1% " zast. pis. gal. d. hip. b. . .	99.60	100.10
1% " pešt. kom. k. o. z . .	101—	101.60
10% pr. . .	105.50	106.40
1% " zast. pis. Innerst. hr. . .	101—	102—
1% " ogr. centr. deželne hranilice . . .	100—	101—
1% " zast. pis. ogr. hip. b. . .	100—	100.55
1% " obi. ogr. lokalne železnice d. dr. . .	100—	101—
1% " češke ind. banke . . .	100—	101.25
1% " prior. Trst-Poreček. žel. . .	98.50	99.30
1% " dolenskih železnic . . .	98.75	100.30
1% " juž. žel. kup. 1/1 . . .	302.75	304.75
1% " av. pos. za žel. p. o. . .	100.75	—

Srednje od leta 1854 . . .	170—	179—
" " 1860/ . . .	183—	185—
" " 1864/ . . .	249.50	263.50
" tizake . . .	154.75	156.75
zemlj. kred. i emisije . . .	291—	297—
II. grske hip. banke . . .	285—	289—
arbske & frs. 100— . . .	261—	264.75
turske . . .	88.50	90.50
Basilika srednje . . .	127.25	128.25
Kreditne . . .	18.80	19.80
Inomoške . . .	457—	461—
Krakovske . . .	82—	86—
Ljubljanske . . .	80—	83—
Avt. rud. križa . . .	71—	75—
Ogr. . .	53.25	54.25
Rudolfove . . .	26.75	27.75
Salcburške . . .	67—	71—
Dunajske kom. . .	77—	80—
Delnice . . .	500—	516—
Južne železnice . . .	79—	80—
Državne železnice . . .	658—	659—
Avstro-ogrskie bančne del. . .	159.86	159.96—
Avt. kreditne banke . . .	661.25	662.25
Ogrske . . .	730.50	731.50
Zivonskoste . . .	260.25	261—
Premogokop v Mostu (Brax) . . .	683—	689—
Alpinski montan . . .	383.50	384.50
Praške želez. ind. dr. . .	177.8	178.8
Rims-Muranyi . . .	4.8—	469—
Irbovelske prem. družbe . . .	381—	384—
Avt. oročne tovr. družbe . . .	355—	359—
Ceske sladkorne družbe . . .	150—	153—
Valute . . .	11.35	11.39
G. kr. cekin . . .	19.06	19.09
20 franki . . .	23.47	23.55
20 marke . . .	23.94	24.02
Sovereigns . . .	117.22	117.40
Marke . . .	95.30	95.55
Laški bankovci . . .	253—	254—
Rubli . . .	4.84	5—

Žitne cene v Budimpešti.

dne 20. oktobra 1903.

Termin.

Pšenica za oktober . . . za 50 kg K 7.57
" " april 1904 . . . 50 " 7.69
" " oktober . . . 50 " 6.25
Koruza . . . sept. 1904 . . . 50 " 5.32
Oves . . . oktober . . . 50 " 5.40

Efektiv.

Nespremenjeno.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 16. oktobra: Viljem Haas, okrajnega glavarja sin, 10 let, Zaloška cesta št. 11, Ostronyelitis acuta. — Fran Danič, dežavčev sin, 12 ur, Poljanska cesta št. 41, živiljenske slabosti. — Marija Novak, posetnica, 62 let, Krakovske ulice št. 33, Emprešma.

Dne 17. oktobra: Fran Klopčar, kuhar, 32 let, Martinova cesta št. 7, akutni revmatizem v členkih. — Jakob Lorber, zasebnik, 91 let, Kolodvorske ulice št. 41, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 806.2. Srednji skrbi tlak 756.0 mm.

Okt.	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Večrovi	Nebo
19. 9. zv.	736.2	4.9	sr. szahod	jasno	
20. 7. zj.	738.3	1.2	sl. jjahz.	skoro jasno	
* 2. pop. 737.5	12.2	sl. jjahz.		jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: 6.1°, normalne: 9.9°. Meteorina v 24 urah: 0.0 mm.

Zahvala.

Štejemo si v dolžnost, da se s tem odkritosčeno zahvalimo za vse prenove dokaze blagodejnega in prisrčnega sočutja ob smrti našega nepozabnega soprog, ozir. očeta, deda in predaka, gospoda

Jakoba Lorber-ja zasebnika

zlasti pa za lepe poklonjene vence in za častno spremstvo k poslednjemu počivališču. (2723)

V Ljubljani, 19. oktobra 1903.

Zalujoči ostali.

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

* znamko

(972-57)

že rabljene, pa še dobro ohra- njene, po 300 litrov držeče

SODE

kupuje (2722-1)

graščinsko oskrbništvo Hya- cintjevo v Krapini, Hrvatsko.

2 stanovanji

elegantno opremljeni s kopalno sobo in postranskimi prostori oddasta se s 1. novembrom t. l. po nizki ceni v Dalmatinovih ulicah št. 3. (2667-3)

Trgovski pomočnik

izurjen v trgovini z mešanim blagom na deželi, zanesljiv tudi kot samostojen, se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji. (2678-3)

Ponudbe sprejema Jos. Bau- daž, trgovec v Kanalu na Goriškem.

4 hiše

s 30 sobami, gostilno, nekaj vrtom, blizu železniške postaje

se prodajo. (2681-3)

Naslov pove upravnštvo »Slov. Narod«. (2681-3)

Ces. kr. avstrijske

Na oglu hiše št. 5 v Židov- skih ulicah („pri Lipi“) se odda s 1. februarjem 1904

prostoren lokal.

(2721-1)

Natančne v hiši v II. nadstr.

Pisarja

zmožnega slovenskega in nemškega je- zika v govoru in pisavi, izvežbanega v narekovjanju in lustraciji zemljiske knjige, brez organične napake, sprejme takoj ali najpoznejše s 1. novembrom t. l.

C. kr. notar Janko Hudovernik

v Kranjski gori.

Plača po dogovoru. Vsi pogoji so iz- rečno zahtevani. (2705-2)

Telegram

na slavna gasilna društva!

Najnovejšo iznajdbo na polju gasilstva izumil je tvorničar R. A. Smekal pri brizgalnicah novega sistema „Ravnotež“ z polo- vico pomanjšano delav- sko silo, razmerje 1:10.

Podružnica R. A. Smekal-a

v Zagrebu. (2714-2)

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Sezthal v Aussee. Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francovce vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razreda) v Novem mestu in v Kočevje. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novemestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. ur 5 m po- poludne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak v Dunaju čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, (di- rektni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trbiž), — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osobni vlak v Dunaju čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni vozovi I. in II. razreda), Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budijevce, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak v Dunaju, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovec, Monakovega Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak v Dunaju, Ljubna, Beljak, Selzthal, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta v Solnograd — Proga iz